

**RAAD VAN
DE EUROPESE UNIE**

**Brussel, 26 juni 2001 (27.06)
(OR. fr)**

10313/01

LIMITE

**DROIPEN 58
MIGR 55**

NOTA

van: het voorzitterschap
d.d.: 25 juni 2001
aan: het Coreper

nr. vorig doc.: 9401/01 DROIPEN 49 MIGR 49

Betreft: voorstel voor een kaderbesluit van de Raad inzake de bestrijding van mensenhandel

1. Na de besprekingen tijdens de vergadering van het Coreper van 20 juni 2001 heeft de Groep JBZ-Raden in haar vergadering van 25 juni 2001 de sanctiebepalingen van artikel 3 van bovengenoemd voorstel besproken op basis van de documenten 8599/1/01 DROIPEN 43 MIGR 41 REV 1 + COR 1 en 9401/01 DROIPEN 49 MIGR 49, en een voorstel dat door het voorzitterschap is voorgelegd.
2. De herziene tekst van artikel 3 zoals die er na de vergadering uitziet, staat in de bijlage. De volgende vraagstukken zijn nog onopgelost:
 - a. algemeen voorbehoud van de Oostenrijkse delegatie;

- b. de omstandigheden in lid 2 van artikel 3:
- studievoorbehoud bij het tweede streepje van de Griekse, de Spaanse en de Nederlandse delegatie. De Nederlandse delegatie vond dat de tekst kan worden vereenvoudigd en stelde voor om het twee streepje van toepassing te laten zijn op gevallen waarin het strafbare feit is begaan tegen een slachtoffer van onder de zestien jaar. De Oostenrijkse, de Franse en de Finse delegatie konden niet akkoord gaan met die aanpak. De Griekse delegatie was van mening dat in de tekst een verwijzing naar "geweld" moet worden opgenomen. Voor dat voorstel bestond geen steun;
 - studievoorbehoud bij het woord "bijzonder" in het derde streepje van de Franse, de Portugese en de Nederlandse delegatie;
- c. artikel 3, leden 3 en 4, en artikel 8, lid 3
- voorbehoud van de Franse delegatie
 - studievoorbehoud van sommige delegaties, waaronder de Portugese, de Britse en de Spaanse delegatie en de Commissie. Sommige delegaties vonden dat de formulering verder kan worden uitgewerkt. Met name werd opgemerkt dat de tekst algemeen is en door eender welke lidstaat zou kunnen worden toegepast, en dat hij geen garantie voor de lange termijn geeft voor de toepassing van lid 2 (acht jaar) in alle lidstaten;
- d. het minimumniveau van de maximumstraffen werd niet gedetailleerd besproken. Over het algemeen blijven de standpunten van de delegaties zoals ze zijn uiteengezet in document 8599/1/01 DROIPEN 43 MIGR 41 REV 1 + COR 1.
3. Het Coreper wordt verzocht het bovenstaande te behandelen met het oog op overeenstemming over het ontwerp-kaderbesluit.
-

Artikel 3 luidt als volgt:

“Artikel 3

Sancties

1. Elke lidstaat neemt de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat een strafbaar feit, zoals bedoeld in de artikelen 1 en 2, wordt bestraft met doeltreffende, evenredige en afschrikkende strafrechtelijke sancties die kunnen leiden tot uitlevering.

2. Elke lidstaat neemt de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat een strafbaar feit zoals bedoeld in artikel 1, wordt bestraft met een gevangenisstraf, met een maximum van niet minder dan acht jaar, wanneer het strafbare feit in een van de volgende omstandigheden is gepleegd:

- het strafbare feit heeft het leven van het slachtoffer in gevaar gebracht,
- het strafbare feit is begaan tegen een slachtoffer dat bijzonder kwetsbaar was. Een slachtoffer wordt ten minste als bijzonder kwetsbaar beschouwd wanneer de leeftijd van het slachtoffer lager was dan de seksuele meerderjarigheid volgens de nationale wetgeving;
- het strafbare feit is begaan met zwaar geweld of heeft het slachtoffer bijzonder ernstige schade toegebracht;
- het strafbare feit is gepleegd in het kader van een criminele organisatie zoals omschreven in Gemeenschappelijk Optreden 98/733/JBZ van 21 december 1998 inzake de strafbaarstelling van deelneming aan een criminele organisatie in de lidstaten van de Europese Unie, afgezien van het daarin genoemde sanctieniveau.

3. Indien zulks noodzakelijk is om de coherentie van het nationaal strafrecht te vrijwaren, kan een lidstaat als eerste stap in de met dit kaderbesluit beoogde onderlinge aanpassing van de strafrechtelijke sancties, bepalen dat op de in lid 2 bedoelde handelingen maximum vrijheidsstraffen van ten minste zes jaar staan, mits deze tot de maximumstraffen behoren die beschikbaar zijn voor strafbare feiten van een vergelijkbare ernst.

4. Een lidstaat die lid 3 toepast, beraadt zich binnen drie jaar na de aanneming van dit kaderbesluit ernstig erover deze bepaling niet meer toe te passen, en brengt de Raad en de Commissie verslag uit over zijn bevindingen. In geval de betrokken lidstaat niet overweegt lid 3 niet meer toe te passen, moeten de nadere redenen daarvoor in het verslag worden vermeld."

2. Het volgende artikel 8, lid 3, wordt toegevoegd:

"3. In het in de laatste zin van artikel 3, lid 4, bedoelde geval, zal de Raad zich onverwijld beraden over de vraag hoe de strafrechtelijke sancties verder onderling kunnen worden aangepast, en treft hij de passende maatregelen daartoe."
